

מבוא: תיאור הקבוצה

בדיון הנוכחי נדון בקבוצת דמויות דמיוניות אשר נקלעו למשימה משותפת בסרט: "ג'ומנג'י": ברוכים הבאים לג'ונגל". בשנת 1996 בניו המפשייר מקבל אלכס לוח ג'ומנג'י, שנמצא ע"י אביו על החוף לאחר שזה נזרק על הגשר ע"י אלן ושרה 27 שנים קודם לכן. אלכס מניח את המשחק בצד. באותו הלילה, הוא הופך למחסנית משחק וידאו אשר תופס את תשומת ליבו של אלכס, כאשר הוא מתעורר ע"י תופים הוא מועבר לתוך המשחק. עשרים שנה מאוחר יותר, בשנת 2016, ארבעה תלמידי תיכון מקבלים עונש השעיה בחדרו של המנהל ונשלחים לבצע משימת עונש. ספנסר גילפין, שנתפס בכתיבת חיבור לחבר אנתוני (כינוי: "מקרר") ג'ונסון שגם הוא נענש, בת'אניה ווקר, שערכה שיחת וידאו במהלך בוחן ומרתה קפלי, שסירבה להשתתף בשיעורי ההתעמלות. הם נשלחים למרתף ביה"ס כדי להכין מגזינים למחזור ולחשבו על העתיד שלהם. "מקרר" מגלה את משחק הווידאו של אלכס הוא וספנסר מפעילים את המשחק. למרות שיש לו חמישה תווים הניתנים להשמעה לא ניתן לבחור את הראשון. ספנסר ו"מקרר" בוחרים שתי דמויות והבחורות בוחרות בעצמן. כאשר ספנסר לוחץ על "התחל" הם מועברים למשחק. הם נמצאים בג'ונגל, וצורתם היא בדמות שהם מגלמים. ספנסר הוא קשוח, שריר ומגלם דמות של ארכיאולוג. "מקרר" הוא זואולוג, ככינוי עתה "עכבר". בת'ניה היא קרטוגף זכר שמנמן ואינטלקטואל, ומרתה היא לוחמת יפה ומומחית לאומנויות הלחינה. לכל אחד מהם שלושה "קווי חיים". ספנסר מסיק שאם הם מאבדים את כל השלושה, הם באמת מתים. ארכיאולוג מושחת גנב את עין היגואר, תכשיט קסמים, מהמקדש ולכן גורם לקללה על ג'ומנג'י, הוא נמלט עם העין והשחקנים חייבים להחזיר אותו לפסל היגואר ולקרוא "ג'ומנג'י" כדי להסיר את הקללה. הם מוזהרים שהארכיאולוג המשוחחת יעשה כל שביכולתו להחזיק בתכשיט וגם אם יצליחו להשיגו, יעשה הכל בכדי להשיבו. הם מתחילים בהתמודדות עם רמות קושי עולות של המשימה, לאחר שגנבו מידי הארכיאולוג את התכשיט, הם נרדפים על ידו, לפתע הם ניצלו על ידי אלכס, השחקן החמישי החסר שמגלם טייס. הוא מתחבא בבית בג'ונגל. הוא מאמין שהוא כבר במשחק מספר חודשים והוא מופתע לגלות שהוא במשחק כבר 20 שנה. הדמויות החדשות נדרשות לעזור לו לחזור הביתה. הם פורצים למחסן גונבים מסוק כדי לטוס לפסל היגואר ולהחזיר את התכשיט, אבל "מקרר" בהיסח הדעת, מפיל את התכשיט אל עבר עדר של קרנפים לבנים. ספנסר משתמש באחד מקווי החיים של "מקרר", דוחף אותו מהמסוק והוא מחזיר את התכשיט. אלכס מאבד את קו החיים האחרון שלו כאשר יתוש עוקץ אותו. בת'ניה מעבירה לו אחד מקווי החיים שלה. ספנסר ומרתה במרוץ לפסל. הארכיאולוג מתעמת עם מרתה ודורש את התכשיט, אבל היא מקריבה את אחד מקווי חייה כדי להיוולד

מחדש ולהביא את התכשיט לספנסר. כאשר כל השחקים עם קו החיים האחרון שלו הם מחזירים את העין ליגואר ומסיימים את והארכיאולוג המושחת מת. הם חוזרים לעולם האמתי, אבל אלכס לא מופיע איתם. הם מוצאים את ביתו לשעבר שהיה קודם לכן רעוע, הוא משופץ עתה ומקושט לקראת חג המולד. אלכס המבוגר עתה מהם ב-20 שנה מגיע וחוזר למקום שעזב בשנת 1996, הוא נשוי עם ילדים וקרא לביתו הבכורה על שם בת'ניה מתוך הכרת תודה למי שהציל את חייו. הוא מחבק אותם ומציג אותם לבנו התינוק. בחיים האמתיים אופיים השתנה. ספנסר ו"מקרר" השלימו, בת'ניה מתחילה לדאוג לאחרים ולא רק לעצמה ומתכננת טיול תרמילאים לקיץ, מרתה וספנסר שתמיד אהבו אחד את השנייה בסתר הופכים להיות לזוג לאור חוויותיהם המשותפות. בעת ששומעים את התופים מבשרי הראות של ג'ומנג'י הם מוצאים את המשחק במחסן ו"מקרר" הורס אותו עם כדור באולין כדי למנוע ממשהו לשחק בו שוב.

הקבוצה וניתוחה לאור הספרות

כאשר אנו צופים סביבנו אנו יכולים ללמוד שקבוצות שונות אינן מתאפיינות במאפיינים זהים. עם זאת, קיימים מאפיינים משותפים המייחדים קבוצה בתוך האוכלוסייה בה היא מתקיימת. לוי (לין, 1948) אצל רוזנווסר & נתן, (1997) טוען שלמרות הבדלי הגודל, המבנה והפעילות בין קבוצות שונות, כולן מתאפיינות בתלות הדדית בין החברים בקבוצה. לא קיימת הסכמה כללית באשר להגדרת קבוצה. בראון (Brown, 1988) אצל רוזנווסר & נתן, (1997) מגדיר קבוצה שני אנשים ויותר, שמגדירים עצמם חלק מהקבוצה ודורש שמהות קיומה של הקבוצה יהיה ידוע ומוכר לפחות על ידי אדם אחד שאינו חלק מן הקבוצה. זנדר וקרטריט (Zander & Cartwright, 1968) אצל רוזנווסר & נתן, (1997) טוענים שקבוצה מאופיינת על ידי הקשרים ההדדיים בין חברי הקבוצה היוצרים תלות הדדית משמעותית. הר (Hare, 1976) אצל רוזנווסר & נתן, (1997) סובר באופן דומה, וטוען שמה שחשוב הינה מערכת יחסי הגומלין בין חברי הקבוצה. גם הומנס (Homans, 1950) אצל רוזנווסר & נתן, (1997) מדגיש את האינטראקציה, אלא שהוא מחדד את העובדה שקבוצה חייבת להיות קטנה דייה, בכדי שיתקיים בה שיח בין אישי בין כל חבריה, כך שכל אחד מהם יוכל לתקשר עם זולתו בלא צורך בבא כוח. שאו (Shaw, 1981) אצל רוזנווסר & נתן, (1997) שותף גם הוא לאותה דעה, והדגש שלו הוא לא רק על